

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΝ. ΚΑΣΚΑΜΠΑ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΦΔΕΙΟΥ
6 ΔΕΛΦΩΝ 6

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΜΕ ΕΚΔΟΣΙΝ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Τους ἐπὶ τὸ ψάλλειν
ἀναβαίνοντας, δεῖ ἅ-
πο διψήρας ψάλλειν
καὶ μὴ ἀτακτοῖς φω-
ναῖς τὴν ψῆφιν παρα-
βιάζοντας...

εκδόσεις: Θανάσης Νιάρχος
Αριστείδου 6, τηλ. 3232641

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΝ ΚΑΣΚΑΜΠΑ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΦΔΕΙΟΥ
6 ΔΕΛΦΩΝ 6

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΜΕ ΕΚΔΟΣΙΝ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Τοὺς ἐπὶ τὸ ψάλλειν
ἀναβαίνοντας, διὰ
τὸ διφθέρας ψάλλειν
καὶ μη αὐακτοῖς φω-
ναῖς τήνφουσιν παρα-
βιάζοντας. . .

Κάθε γνήσιο αντίτυπο υπογράφεται από το συγγραφέα

A handwritten signature in dark ink, appearing to be a stylized name or set of initials, possibly 'H. J. ...', written diagonally across the page.

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Στή σειρά τῶν μουσικῶν ἐκδόσεων, Λειτουργίας, Καταβασιῶν, δοξαστικῶν -Δοξολογιῶν, Ἀναστασιματαρίου, ἀκαθίστου ὕμνου, ἐθεωρήσαμε σκόπιμα νά περιλάβουμε καί τήν Νεκρώσιμη ἀκολουθία πάντοτε μέ τήν ἐπίμονη καί ἐπίμοχθη προσπάθεια τῆς συντομίας, τῆς προσηλώσεως στίς μουσικές γραμμές τῆς παραδόσεως, τήν, κατά τό δυνατόν, ἐφαρμογή τοῦ τονικοῦ ρυθμοῦ πρός καλυτέραν ἀπόδοσιν τῶν ὕμνων.

Ἐάν δι' ὅλους τοὺς ψαλλομένους ὕμνους εἶναι ἐπιβεβλημένος ὁ σωστός τονισμός, ὥστε νά μή ἀκούονται κακῶχοι παρατονισμοί (ὅπου χωρεῖ;) (χοροί τῶν ἁγίων) κατά μείζονα λόγο στή νεκρώσιμη ἀκολουθία μέ τά ἔξοχα σέ νόημα καί ποίησιν τροπάρια πρέπει νά ἀκούωνται κατά τρόπο ἀποδίδοντα τό ἀκριβές νόημα τῶν ὕμνων γιά νά προκαλοῦν ἀνάλογα συναισθήματα!

Τήν προσπάθειά μας αὕτη κατανοήσανε καί ἐκτιμήσανε ἐκλεκτοί μουσικοί ἐκ τῶν μεγαλύτερων τῆς Ἑλλάδος τῶν ὁποίων τάς γνώμας παραθέτομεν κατωτέρω.

Γεώργιος Κων. Κασκαμπᾶς
Θεολόγος - Γυμνασιάρχης
Ἡλία Παπαγεωργίου 72
Νέο Ψυχικό - 6717542

Ἰούλιος 1981

Εὐχαρίστως παραθέτομεν κατωτέρω τὰς γνώμας τῶν δύο σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν 1) Πατρῶν Νικοδήμου καὶ 2) Δημητριάδος Χριστοδούλου ὡς καὶ τοῦ Προέδρου τῶν Ἱεροσολιτῶν τῶν Ἀθηνῶν κ. Χατζηνικολάου καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου κ. Ἀναγνωστοπούλου.

1. Πατρῶν Νικοδήμου

Μουσικολογίωτατε κ. Γεώρ. Κασκαμπᾶ

Με πολλὴν χαρὰν ἔλαβον τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἐκδίδετε προσεχῶς τὸ ὑμέτερον Ἀναστασιατάριον μετὰ παραρτήματος περιλαμβάνοντος ἐκλεκτὰς συνθέσεις σας (τὸν Ν΄ Ψαλμὸν εἰς τέσσαρας ἤχους κ.ά.) καὶ δὴ μετὰ στοιχειώδους θεωρίας τῆς καθ' ἡμᾶς Βυζαντινῆς Ἐκκλησ. Μουσικῆς.

Ἡ ἀπὸ 25ετίας περίπου παρουσίας συναφῶν ἔργων σας, ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον «Μουσικὸν ἀπάνθισμα» καὶ τὰς ἐπὶ μέρους συλλογὰς μελοποιημένων ὑφ' ὑμῶν ὕμνων: Θ. Λειτουργίας (1957), Καταβασίων (1962) καὶ Δοξαστικῶν [ἑωθινῶν] καὶ Δοξολογιῶν (1962), προικωνίζεται ἐξ Ἰσου ἐπιτυχὲς καὶ τὸ ἀναμενόμενον ἤδη «Ἀναστασιατάριον» καὶ τὰ μετ' αὐτὸ κυκλοφορηθησόμενα τεύχη, τὰ περιέχοντα ἄφ' ἑνὸς τὴν Νεκρώσιμον Ἀκολουθίαν καὶ ἄφ' ἑτέρου τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον.

Ἐχετε μακρὰν θητεῖαν εἰς τὴν διακονίαν τῆς πατρῴας Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς. Καὶ διαθέτετε «τὴν πράξιν εἰς θεωρίας ἐπίβασιν». Διότι ἐθητεύσατε καὶ εἰς τὸ Ἀναλόγιον, ἐπ' Ἐκκλησίας, καὶ παραλλήλως ἐχειρίσθητε καὶ τὴν γραφίδα (ὡς μουσικοσυνθέτης), με ἐπίδοσιν καὶ ἀπόδοσιν, ἀποδοῦσάσιν.

Ἡ θεολογικὴ δὲ ὑποδομὴ σας συνέβαλε πᾶσι εἰς τὴν κατ' ἐννοιαν μελοποιάν, ἐνῶ τὸ μουσικὸν σας τάλαντον ἀξιοποιεῖται με παραδοσιακὴν ἄφ' ἑνὸς πλοκήν καὶ ὑγὰ ἄφ' ἑτέρου ἐκσυγχρονισμὸν τῆς μελωδίας, ἀποδιδούσης οὕτω τὸ κάλλος τῆς ποιήσεως, ὑπὸ τὸ ἐνδυμα τοῦ ρυθμοῦ (μάλιστα τοῦ «τονικοῦ» τοιοῦτου) καὶ τῶν ὁδρῶν καὶ μὴ σεσυρμένων καὶ σχοινοτενῶν μουσικῶν γραμμῶν.

Ὅθεν, χαιρετίζοντες ἐκθύμως τὴν ἐκδοσιν τοῦ νέου πονήματός σας, εὐχόμεθα εἰς ὑμᾶς πλουσίαν τὴν εὐλογίαν ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φῶτων, ἵνα ἐπὶ μακρὸν συμβάλλετε εἰς τὴν ἑξαρσιν τῆς ἐν τῷ Ναῷ Θείας Λατρείας «ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς».

Μετὰ διαπύρων εὐχῶν
ὁ Πατρῶν Νικόδημος
Πάτριαι 16 Ἰουνίου 1981

2. Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Χριστοδούλου

Ἀγαπητέ μοι κ. Κασκαμπά,

Θερμῶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλόφρονα ἀποστολὴν τῶν δύο μουσικῶν τομιδίων «Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια κ.λ.π.», καὶ «Καταβασαίαι, Προσόμοια», τὰ ὁποῖα μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος διήλθον. Ἡ ἐπιμελελημένη ἐκδοσίς των προδίδει τὴν ὅλην ἀπὸ ἐκ μέρους σας **γνώσιν τῆς πατρίου μας βυζαντινῆς μουσικῆς**. Τὴν διπλὴν ἐργασίαν σας χαρακτηρίζει ἡ **προσηλωσις εἰς τὴν παράδοσιν** τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ὡς ταύτην παρέδωκαν εἰς ἡμᾶς οἱ **ἀείμνηστοι διδάσκαλοι**. Ἐπὶ πλέον δὲ ἡ υἱοθέτησις συντόμων μελῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ μέριμνα πρὸς **διάσωσιν τοῦ νοήματος τῶν ψαλλομένων ὕμνων** διὰ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς **τοῦ τονικοῦ μέτρου**, ἀποτελοῦν σοβαρὰ πλεονεκτήματα τῆς ὅλης ἐργασίας, καθιστῶντα ταύτην **ἀληθῶς πολύτιμον**. Ὅταν κατανοηθῇ ἀπὸ ὅλους ἡ μεγάλη ἀλήθεια, καθ' ἣν περισσότερο ἀναλλοίωτος ἀνευρίσκεται ἡ παράδοσις τῆς βυζαντινῆς μας μουσικῆς εἰς τὰ εἰρμολογικά μέλη, καὶ ἐκτιμηθῇ δεόντως ὁ σκοπός, εἰς ὃν ἀποβλέπει ἡ ἐν τῇ ὁρθοδόξῳ λατρείᾳ χρησιμοποιουμένη ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ, τότε εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ δικαιουθε τῆς «ἐν Κυρίῳ καυχήσεως» διὰ τὴν συμβολὴν σας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν, τοῦ ἔργου τούτου.

Σὰς ἐκφράζω τὰ ὀλοκάρδια **συγχαρητήριά** μου διὰ τὴν τοιαύτην **προσφοράν** σας, καὶ εὐχομαι ὅπως ἴδωμεν συντόμως καὶ νέα προϊόντα τοῦ φιλομούσου καλὰ μου σας.

Μετ' εὐχῶν ἐν Κυρίῳ
ὁ Δημητριάδος Χριστόδουλος

3. τοῦ Προέδρου τῶν Ἱεροψαλτῶν Ἀθηνῶν κ. Χατζηνικολάου

Φίλε Κύριε Κασκαμπά

Τὸ καινούργιο σου ἔργο, ὅπως καὶ ~~τὰ ἄλλα~~ ~~ποῦ~~ ~~ἔχεις~~ ἐκδόσει παλαιότερα, λειτουργίαν, καταβασαίαι καὶ Δοξαστικά - Δοξολογίαί, βασισμένον κι αὐτὸ πάνω στὶς ἀθάνατες γραμμὲς τῆς παραδοσιακῆς βυζαντινῆς μουσικῆς μας, τῆς μουσικῆς ποῦ θεμελίωσαν οἱ μεγάλοι μας διδάσκαλοι, ἀποτελεῖ μιά καινούργια δομὴ καὶ καλύπτει τίς ἀνάγκες τῆς σύγχρονης νοοτροπίας καὶ τεχνολογίας τῆς ἐποχῆς μας.

Τὸ τρίπτυχο τῆς συντομίας, ἀπλότητος, σαφηνείας καὶ ὁ χαρακτηριστικὸς διπλὸς χρόνος καὶ ὁρθὸς τονισμὸς τῶν λέξεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμένων, οἱ ἐντεχνες ἐναλλαγές τῆς πορείας, τῶν γραμμῶν δίνουν στὰ ἔργα σας μιά ξεχωριστὴ νοηματικὴ πληρότητα χωρὶς νὰ καταστρέφεται τὸ ἥθος τοῦ μαθήματος καὶ ὁ χαρακτήρας του. Δέν θάταν ὑπερβολὴ νὰ πῶ, πὼς τόσο τὰ ἐκδοθέντα ἔργα σου, ὅσο καὶ τὰ ὑπὸ ἐκδοσὴ - Ἀναστασιματάριο - νεκρώσιμη ἀκολουθία καὶ ἀκάθιστος ὕμνος - δύνανται νὰ ἀποτελέσουν **διδακτικὰ πρότυπα** προσαρμοσμένα στὶς ἀνάγκες τῆς διδασκαλίας τῶν διδασκόντων τὴν Β. Μουσικὴν, ἀλλὰ κυρίως καὶ **πολύτιμο βοήθημα τῶν διδασκομένων**. Ἐνὸς τέτοιου βιβλίου **παραδοσιακοῦ** καὶ συγχρονισμένου, εἶχαμε ἀνάγκη, ὅχι μόνον ὅσοι διδάσκουμε ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ πιστεῶς τὴν βυζαντινὴν μουσικὴν, ἀλλὰ καὶ κάθε ἱεροψάλλτης καὶ ἰδιαίτερως οἱ **σπουδασταὶ τῆς Β. Μουσικῆς**.

Εὐχομαι, ὁ Θεός, νὰ σοῦ χαρίζει δύναμη καὶ ὑγεία γιὰ νὰ ἐκδόσεις καὶ ἄλλα σου ἔργα, ποῦ θὰ βοηθήσουν στὴ σωστὴ μελέτη καὶ ἐκμάθηση καὶ διάδοσιν τῆς παραδοσιακῆς βυζαντινῆς μουσικῆς μας.

Συγχαίρων γιὰ τὴν προσπάθειά σου, διατελῶ μέ ἄπειρη ἐκτίμηση

Χρ. Χατζηνικολάου

Πρωτοψάλτης Ι. Ναοῦ Ἀγ. Παρασκευῆς (Ἀττικῆς)

Καθηγητὴς Ἐθνικοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν

4. τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου κ. Ἀναγνωστοπούλου

Ὅπως οἱ προηγούμενες, ἔτσι καί τούτη ἡ ἐργασία τοῦ Γ. Κασκαμπᾶ πάνω στή βυζαντινὴ μας μουσικὴ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ πάθος του γιὰ τὴ σωστή ἀπόδοση τοῦ τονικοῦ ρυθμοῦ καὶ τῶν ἐννοιῶν τοῦ ψαλλομένου ὕμνου.

Ὁ Γ.Κ. δὲν ἐπιδιώκει νὰ συνθέσει καινούργιες, μελωδίες ἀλλὰ συνταιριάζει τίς παραδοσιακὲς ἔτσι, ὥστε ν' ἀποφεύγονται οἱ παρατονισμοὶ (ὅπου ὑπάρχουν σ' αὐτές) καὶ νὰ μὴ ἀδικεῖται τὸ νόημα τοῦ μαθήματος.

Ὡστόσο, ἡ προσήλωση τοῦ μέλους στὴ σωστή λεκτικὴ καὶ νοηματικὴ ἐφκράση δὲν εἶναι ἡ μόνη ἀρετὴ ποὺ κοσμεῖ τὴν ἐργασία τοῦ Γ.Κ. Ἐξίσου καλὰ πετυχαίνει ἀπλότητα, σαφήνεια καὶ συντομία – οὐσιώδη γνωρίσματα τοῦ Βυζαντινοῦ μέλους.

Παρατονισμοὶ καὶ νοηματικὲς ἀλλοιώσεις παρατηροῦνται συνήθως σὲ περιπτώσεις ὅπου τὸ ποιητικὸ κείμενο ἔχει προσαρμοσθεῖ σὲ προϋπάρχουσα μελωδικὴ σύνθεση χωρὶς ἀπόλυτη προσαρμογὴ (μετρικὴ, φραστικὴ καὶ νοηματικὴ) στὸ πρωτότυπο ποίημα. Τέτοιες περιπτώσεις ἔχουμε στὰ προσόμοια – ἀπολυτίκια, καθίσματα, κανόνες, καταβασίες, ἐξαποστειλάρια, στιχηρά κλπ. Ἡ ρυθμοτονικὴ καὶ νοηματικὴ ἀποκατάσταση ἐδῶ πρέπει κατὰ τὴ γνώμη μου νὰ ἐπιχειρεῖται στὸ ποιητικὸ κείμενο μᾶλλον παρά στὴ μελωδία – γιὰ νὰ μὴ θίγεται ὁ προσομοιακὸς χαρακτῆρας τῆς.

Ἄλλ' ὅμως καὶ σὲ περιπτώσεις ὅπου ἡ μελωδία δὲν συνιστᾷ «προσόμοιο» ἐνδέχεται νὰ ὑπάρχουν παρατονισμοὶ καὶ παρανοήσεις ἐξ αἰτίας τῆς στερεοτυπίας τῶν μελωδικῶν θέσεων τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς. Ἡ προσωπικὴ ἐμπνευση ἐδῶ ὑποτάσσεται στοὺς κανόνες τοῦ ἤχου καὶ τῆς προκατασκευῆς του κι ἔτσι ἐξηγεῖται πῶς ἡ ἴδια μελωδικὴ θέση ἀπαντᾶται καὶ σὲ ἀναστάσιμα καὶ σὲ νεκρώσιμα κείμενα καὶ σὲ παρακλητικὰ καὶ σὲ δοξολογητικὰ κλπ. Σὲ τοῦτες τίς περιπτώσεις ἡ ἀποκατάσταση τοῦ ρυθμοῦ, τοῦ τονισμοῦ καὶ τῶν ἐννοιῶν τοῦ ψαλλομένου μπορεῖ νὰ γίνηται μέ ἐπέμβαση στὴ μελωδία.

Ὁ Γ. Κασκαμπᾶς ἐπιχειρεῖ τίς ἐπεμβάσεις του αὐτές μέ ἀπόλυτο σεβασμὸ στὶς παραδοσιακὲς θέσεις καὶ τὸ ὕφος τοῦ βυζαντινοῦ μέλους. Ἐγγεῖρημα ποὺ σημαίνει ἐντελὴ γνώση τοῦ ποιητικοῦ καὶ μελωδικοῦ θησαυροῦ τῆς Ἐκκλησίας μας, εὐρηματικὴ ἱκανότητα καὶ κάποτε καὶ τόλμη.

Χαλάνδρι

Γ. Ἀλ. Ἀναγνωστόπουλος

Θεωροῦμεν σκόπιμον νά προτάξωμεν τὰς γνώμας μερικῶν μουσικολόγων καὶ μουσικῶν διὰ τὴν προσπάθειάν μας.

Προτιμῶμεν δὲ τὰς γνώμας τῶν δύο Μουσικολόγων υ.υ. Γεωργίου καὶ Βαλινδρᾶ, μελῶν τῆς ἑπιτροπῆς λατρείας τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπαντᾷ τοὺς κατωτέρω συγκαίρομεν διὰ τὸ θάρρος τῆς γνώμης των εὐχαρίστως (τῇ ἀδείᾳ των) δημοσιεύομεν.

3) τοῦ κ. Γεωργίου Παναγιώτου Μουσικολόγου καὶ καθηγ. τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδείου, μέλους τῆς Μουσικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἑπιτροπῆς λατρείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γνωστοτάτου δὲ διὰ ἐν συνεχείᾳ δημοσιευόμενα ἄρθρα τοῦ εἰς τὰ ἱεροψαλτικά νέα καὶ Καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ὁδίῳ.

Κε Κασκαμτᾶ

Κάθε νέα ἔκδοσις βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἥ ὁποία προστίθεται εἰς τὰς ὑπαρχούσας, αἰσθητοποιεῖ μὲν τὸ καλλιτεχνικόν «Ἐγὼ» τοῦ συγγραφέως - μελοποιοῦ, τὸν ὑποχρεώνει ὅμως ἐκ παραλλήλου εἰς τὴν καταβολὴν ἑνὸς ποσοστοῦ ἐκ τῶν ἀποθεμάτων τοῦ δυναμικοῦ τῆς μακραιώνου μουσικῆς μας παραδόσεως, τὸ ὁποῖον ὑποτίθεται, ὅτι αὐτὸς περικλείει εἰς τὸ αἰσθητήριόν του.

Εἰς τὴν μορφήν ἐν τούτοις τῶν ἐκκλησιαστικῶν μελωδημάτων, τὰ ὅποια συγκροτοῦν τὰς νεντερας μουσικὰς συλλογὰς, δὲν διακρίνονται πάντοτε τὰ διαπιστευτήρια αὐτῆς τῆς παραδόσεως, τῆς γνησίας μουσικῆς παραδόσεως τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ἡ ἀνά τούς αἰῶνας ἐνιαῖα κατεργασία τοῦ μέλους.

Τὰ καλῶς πωστικά στοιχεῖα εὐτελοῦς ποιήτης, ἡ ἀλλοίωσις τῶν κλασσικῶν μελωδικῶν διαγράμμάτων καὶ ἡ διάνθισις τοῦ ὁσματος μέ διγόργα καὶ τρίγόργα, εἶναι προϊόντα τῆς ἐτοκῆς τῆς παρακμῆς τοῦ μέλους, ἑσμός παρασίτων καὶ ἀπότοκα τῆς τεχνικῆς μερικῶν καλλιγώνων ἀκροβωτῶν τοῦ ἱεροψαλτικοῦ ἀνταποδ.

Μία μερίς ὅμως ἐκ τῶν συγχρόνων ἐκκλησιαστικῶν μελοποιῶν ἐξακολουθεῖ νά προσατενίσῃ εἰς τὰ κεκτημένα τῆς ἀνοθεύτου παραδόσεως, ὥπως τὰ ἐκκληροδότησαν εἰς ἡμᾶς οἱ ἱεροφάνται διδάσκαλοι τοῦ ΙΗ' αἰῶνος. Εἰς τὴν εὐάριθμον καὶ ἐκλεκτὴν αὐτὴν μερίδα ἀνήκετε καὶ ὑμεῖς ὁ ἐκδότης τῆς ἀνά χεῖρας ἐργασίας κ. Γεώργιος Κασκαμτᾶς.

Ἡ δημιουργικὴ δραστηριότης σας δὲν ἐξαντλεῖται εἰς ἀκάρπους καὶ ἀφελεῖς «συμπληρώσεις» τῶν παραδοσιακῶν μελωδικῶν γραμμῶν - τὴν μορφολογίαν τῶν ὁποίων σέβεσθε ἀπολύτως - ἀλλὰ διοκετε εἰς τὴν προσπάθειαν συγκροτήσεως μιᾶς τεχνικῆς ἥ ὁποία ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐπίτευξιν ἀπολύτου νοηματικῆς καὶ τονιστικῆς ἀνταποκρίσεως μετὰ ξύ μελωδίας καὶ ὕμνογραφικοῦ κειμένου.

Ἡ δεοντολογικὴ σκοπιμότης εἰς τὰ πλαίσια τῆς ὁποίας πραγμα

τῶνεται τό συνθετικόν σας ἔργον κ. Κασκαμπᾶ τροῦποθέτει ἐνίοτε συντμήσεις τῶν μελωδικῶν φραστικῶν σχημάτων, αἱ ὅποίαι ὁμως πραγματοποιοῦνται μέ μουσικήν ἐπιδεξιότητα, εἰς τρόπον ὥστε ἡ μελωδική ροή νά εἶναι συνεπής καί ἀβίαστος.

Εἰς μίαν ἐν καιρῷ ἐπαναθεώρησιν ὑπό τῆς ἐπισήμου ἐκκλησίας τοῦ θέματος τοῦ ἀφορῶντος εἰς τήν Μουσικήν τῆς Λατρείας, τό ἔργον σας κ. Κασκαμπᾶ περιέχει, φρονούμεν, τόσα ἀξιόλογα στοιχεῖα, ὥστε νά τεθῇ ὑπό εὐρύτεραν μορφολογικήν διερεύνησιν.

Μετά τιμῆς
Π. Γεωργίου

6. Τοῦ διακεκριμένου Μουσικολόγου καί μέλους Μουσικοῦ τῆς ἐπιτροπῆς λατρείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀποστόλου Βαλληνδρά.

Ἀγαπητέ κ. Κασκαμπᾶ,

Μέ πολύ ἐνδιαφέρον παρακολοῦθῶ τάς μουσικάς ἐκδόσεις Βυζαντινῆς Μουσικῆς τάς ὁποίας ἀφ' ἱκανοῦ χρόνου δημოსιεύετε.

Παρ' ὅτι προσωπικῶς φρονῶ ὅτι ἡ Βυζαντινὴ Μουσικὴ, ὡς τέχνη, ἔχει εἰπεῖ ὅτι πούνατο νά εἴπῃ· παρ' ὅτι δεχομαι ὡς ἀξίωμα, ὅτι, τό ὕδωρ τῆς πηγῆς εἶναι καθαρωτέρον τοῦ ὕδατος το ὁποῖον ρεῖ εἰς τὰ ρυακία, ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἡ ἀδιαφορία τῶν ἀρροδιῶν ἀφῆσε τάς πηγὰς ἢ νά κατακωσθοῦν ἢ νά στρέφουν τὴν κοίτην των πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις, ἢ δὲ ἀναγωγὰς τῶν πηγῶν καὶ ἢ ἐπ' ἀναφορά τῆς ροῆς τῶν ὑδάτων εἰς τὸν κανονικὸν των ροῦν, ἔργον ἀσφαλῶς πηλῶν καὶ προπαντός ἐπαιούτων, οὐδὲν οὐδέποτε ἀντιμετωπισθῇ σοβαρῶς, ἐν τούτοις, λεγῶ, δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον βλέπω πρῶτον με χαρὰν πᾶσαν ἐργασίαν, ἢ ὅποια ἀπὸ βλέπει, εἰς τὴν διορθωσὶν τῶν κακῶς καίμενων ἐν αὐτῇ, ἀρκεῖ νά σκοπευθῇ ὀρθῶς ἐπὶ στοχρὸν τιθεμενον εὐστοχῶς.

Σεῖς ἐθεσάτε ὡς σκοπον τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ μουσικοῦ κειμένου εἰς ὅσα σημεῖα τοῦτο δὲν ἀπέδιδε τὸν ὀρθὸν τονισμόν, τὴν ὀρθὴν στιθὴν ἢ τὸ ἀληθὲς νόημα, διατηροῦντες ὅμα τὴν μελωδικὴν γραμμὴν εἰς τὰ αὐστηρὰ πλαίσια τῆς παραδόσεως· καὶ ἡμπορῶ νά εἴπω ὅτι, τὸ ἐπέτυχατε, εἰς μεγάλον βαθμόν, ἀποφυγόντες, καλίστα, καὶ ὅτι εἰς τὰς νεωτέρας ἐκδόσεις σας, τὸν κινδύνον ὅπως καταστῇ ἡ μελωδία ἐξεζητημένη καὶ κοινοτυπία. Καὶ τὸ ἐπράξατε με, περισσότερο συνεπείαν ἀπὸ τοὺς ἄλλους, καὶ καλίστα μεγαλοσχημῶς, οἱ ὅποιοι ἐνῶ ἐμυκτηρίζον τὸν Χαβιανὸν φερ' εἰπεῖν, διότι κατηντη-

σε το «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτισέως» εἰς «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτισέως» ἢ ἐλοιδορίσον τὸν Πρωτοψαλτὴν, Ἰωάννην διότι ἔψαλλεν εἰς τὸν Ἀκαθίστον ὕμνον «Χαίρε ἡδύπνοον | κρίνον, Δεσποινα, | πιστοὺς εὐωδιάσον» ἀντὶ «Χαίρε ἡδύπνον, κρίνον | Δεσποινα, | πιστοὺς εὐωδιάσον» ἐν τούτοις οἱ ἴδιοι διεπράξαν μυρία ὅσα σφάλματα εἰς τὸν ἰδικὸν τῶν Ἀκαθίστων.

Καὶ νὰ μὴ παραινέει πάντοτε πρόβλημα, εἰάν εἰς τὰ κατὰ «προσομοιον» τρόπον ἀδόμενα θὰ θυσιάσουν οἱ μελωδοὶ τὸ μέτρον χάριν τῆς ἐννοίας ἢ το ἀντιθετόν (παράβαλε τὸ τοῦ Ἰωάννου Ἀρχιλά (Δαμασκηνοῦ), ὅστις εἰς τὸν ἱαμβικὸν κανονακτῆς Πεντηκοστῆς [Εἰρμος θ. ὥδης] ἀπετολμήσῃ καὶ τὴν κακοποίησιν τῆς λέξεως «ρητρεῖον» ἀντὶ «ρητορεῖον», ἵνα διατηρησῇ τὸ μέτρον, ἀλλ' ὁμως ἐφ' ὅσον ὁ κύβος ριπτεται ὑπὲρ τῆς προσήψεως τοῦ νοήματος, πρέπει νὰ τηρῇται ἀπαρεγκλιτῶς· καὶ εἰς τοῦτο, νομίζω, ὅτι ἐπέτυχατε περισσότερον τῶν ἄλλων.

Βαδίζατε λοιπὸν τὸν ὁρομὸν, σας καὶ ὁλοκληρώσατε τὸ ἔργον σας μετὰ τὴν βεβαιότητα ὅτι προσφέρετε θετικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν μας Μουσικὴν.

Φιλικώτατα

Ἀπόστολος Λ. Βαλληνφράς
Πρωτοψαλτῆς, Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίας Φωτεινῆς
Νέας, Σμύρνης καὶ
Γενικός Γραμματεὺς Πανελληνίου Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν
«Ρωμανὸς ὁ Μελωδὸς καὶ Ἰωάννης ὁ
Δαμασκηνός»

Ζ. Τοῦ Προέδρου τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν
κ. Ἀντωνίου Μπελουση

Ἀγαπητέ μοι κ. Κασκαμπά

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν παρακολουθῶ μετ' ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος τὴν ἑσῶν, φιλοτιμὸν προσπάθειαν σας, τῆς ἐκδόσεως, δηλονότι μουσικῶν βιβλίων Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, τὰ ὁποῖα περιέχουν ἔργα σας διακρινόμενα σαφῶς διὰ τὴν προσπάθειαν τῆς προσήψεως εἰς τὰς γραμμάς τῆς παραδόσεως, τὴν εφαρμογὴν τοῦ τῆνικοῦ ρυθμοῦ, ὡς καὶ τὸν τονισμὸν τῶν λέξεων καὶ τῶν νοηματικῶν ὡς ἐνδείκνυται ἄλλως τε.

Διεξήλθον μετὰ προσοχῆς τὰ ἄχρι τοῦδε ἐκδοθέντα ἔργα σας ἥτοι τὸ Μουσικὸν Ἀπανθισμα Λειτουργίας, τὸ Μουσικὸν Ἀπαῖθισμα Καταβασίων ὡς καὶ τὸ ἕτερον τριούτον, μετὰ Δοξαστικά (Ἑωθινά), Ἑξαποστειλάρια, Εὐλογητάρια καὶ Δοξολογίας καὶ ὁμολογῶ ὅτι ἀπαντὰ ἀποτελοῦν πολυτίμη βοηθήματα διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ συνάδελφους.

Συγχαίρων θερμῶς διὰ τὰς λίαν ἐπιτυχεῖς ὡς ἄνω ἐπίδοσείς σας, ὡς καὶ τὸν ἐνθεὸν ζῆλον, ὁποῖος σας διακατέχει ἐν τῇ προσπάθειᾳ τῆς διαδόσεως καὶ προβολῆς τῆς ἱερᾶς μουσικῆς καὶ ὧν ἀπολύτως βέβαιος διὰ τὴν ἀρτιότητα καὶ τῶν ὑπὸ ἐκδόσιν μουσικῶν βιβλίων σας Ἀναστασιματαρίου, Ἀκαθίστου καὶ Νεκρωσίου ἀκολουθίας, εὐχομαι ὁλοψυχῶς ὅπως ἡ συνεχὴς αὕτη εἶναι ἀνταξία τοῦ Σηλοῦ καὶ τῆς εὐγενοῦς προσπάθειάς σας, πρὸς τὸ καλὸν καὶ τῆς πατροπαράδοτου Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ τῶν ἑρμηνευτῶν καὶ μυστῶν ταύτης.

Μετ' ἰδιαίτερας ἐκτιμήσεως

Ἀντωνίου Μπελουσῆς

Πρόεδρος Πανελληνίου Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν

8) Τοῦ δημιουργοῦ Μουσικοῦ συστήματος, ἀρίστου ἐκτελεστοῦ καὶ συγγραφέως πολλῶν Μουσικῶν ἔργων Πρωτοψάλτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀθανασίου Καραμάνη

Φίλε κ. Κασκαμπᾶ

Ἐλάβον τὰ μουσικά σας πονήματα καὶ σας εὐχαριστῶ θερμῶς. Διεξελθὼν ταῦτα διεπίστῳσα τὴν ἐνυπαρχουσαν εἰς αὐτὰ προκαθορισθεῖσαν συνεπείαν, ἥτοι ἀπλότητα, συντομίαν καὶ ἐκκλησιαστικότητα τῶν μελωδιῶν.

Ἐπίσης πρέπει γὰρ σας συγχαρῶ θερμῶς καὶ διὰ τὸν μουσικὸν τονισμόν τοῦ κειμένου ὡς ἐπίσης καὶ τὸν μουσικὸν ρυθμόν καὶ τὸν προσδιορισμόν τῶν μουσικῶν μετρῶν. Αἱ δὲ, ὑπὸ ἐκδόσιν ἐργασίαι σας, τὰς ὁποίας μοῦ ἐδῶκατε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διεξέλθω, ἀποτελοῦν συμπλήρωσιν τῶν ἄλλων ἐργασιῶν σας.

Ἡ προσπάθεια σας αὕτη ἀποτελεῖ πολυτίμον συμβολὴν εἰς τὴν Βυζαντινὴν μουσικὴν καὶ πρέπει νὰ τυχῇ ἰδιαίτερας προσοχῆς ὑπὸ τοῦ μουσικοῦ κόσμου.

Δύνασθε νὰ εἰσθε, βέβαιος περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐργασιῶν σας.
Καὶ με τὴν ἐγκαρδίον εὐχὴν ὅπως ὁ Ἅγιος Θεὸς εὐλογῇ τὰς
ἐργεῖας προσπάθειάς σας

Χαιρετῶ ὑμᾶς
Μὲ ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν
Ἀθανάσιος Καραμανῆς
Πρωτοψάλτης Θεσσαλονίκης

9) Τοῦ ἐκλεκτοῦ Νομικοῦ καὶ Καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς
μουσικῆς, ἡδυμολοποῦ ἐκτελεστοῦ καὶ γνωστοτάτου, εἰς
ὅλην τὴν Ἑλλάδα Πρωτοψάλτου τῆς Ἁγίας Σοφίας
Θεσσαλονίκης κ. Χαρίλαου Ταλιαδῶρου

Ἀγαπητέ μου κ. Κασκαμπᾶ
Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἀναστασιματαρίου σας
καὶ λοιπῶν χρησιμῶν ἀκολουθιῶν, παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε τὰ
εὐκρινῆ μου συγχαρητήρια καὶ τὸν ἑπαινὸν μου.

Ἡ συνδρομὴ σας αὕτη εἰς τὴν Βυζαντινὴν Μουσικὴν εἶναι,
σημαντικὴ με προεχούσαν τὴν προσπάθειαν ἀρμονικῆς συνδέσε-
ως τῶν διαφορῶν μουσικῶν γραμμῶν καὶ τῆς ἐννοίας τοῦ κει-
μένου. Ἰσως, ὅπως καὶ προφορικῶς εἰς ἐτόνισα, αἱ ἐκδόσεις
σας νὰ στεροῦνται δημοτικότητος, ὡς θὰ ἐλέγαμε, ἐκ τοῦ λόγου

ὅτι ὁ κάλαμος οὐδὲν συναπικουρεῖται ἀπὸ τὴν προσωπικὴν σας
ἐκτέλεσιν, παρὰ ταῦτα ὅμως θὰ ἠθέλα νὰ διαβεβαιώσω τοὺς ἀσχολου-
μένους με τὴν θείαν τοῦ Δαμασκηνοῦ τέχνην, ὅτι αὐταὶ θὰ πρέ-
πει νὰ τυχὸν περισσότερας προσοχῆς ἐκ μέρους καὶ τοῦ Ἱεροψαλ-
τικοῦ κόσμου καὶ τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ στοιχεῖον τῆς παραδόσεως τὸ ὁποῖον τυχὸν θὰ προσέδιδε
καὶ ἱστορικὴν Αἴγλην εἰς τὰ πονήματά σας, καλύπτεται ἀ-
σφαλῶς ἀπὸ τὴν δικαιθυσίν σας περὶ τὴν καλῶς νοούμενην πα-
ρουσίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας μουσικῆς, ἰδίᾳ εἰς τοὺς χα-
λεπούς χρόνους μας. Ἡδὴ, ἡ προσπάθεια ὅλων μας εἶναι νὰ δημ-
οιουργήσωμε μορφωμένους ψαλτάς, ὥστε ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ νὰ
διαλαμπῇ ὡς εἶδει καὶ νὰ προβληθῇ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον.

Εὐχομαι οἱ στοχασμοὶ μου νὰ ἀληθεύσουν καὶ ἐν ταύτῃ συγχαί-
ρω καὶ πάλιν ὑμᾶς διὰ τὴν ἐποικοδομητικὴν σας συμβολὴν εἰς
τὴν διάδοσιν τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς.

Με ἰδιαίτεραν ἐκτίμησιν
Χαρίλαος Ταλιαδῶρος
Καθηγητῆς τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς,
καὶ Πρωτοψάλτης Ἱ. Ναυὸς Ἁγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΟΣΙΜΟΣ

Τελευτήσαντός τινος τῶν εὐσεβῶν προσκαλεῖται ὁ ἱερός Κλη-
ρος εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, οἱ μὲν ἱερεῖς βαλλου-
σιν Ἐπιτραχήλιον καὶ Φελώνιον λευκόν, οἱ δὲ Διακονοὶ ἐνδύου-
νται Στιχαρίον καὶ Ὁραρίον κρατοῦντες θυμιάτα.

Τότε εἰς ἱερεὺς μετὰ Διακόνου εἰσέρχεται ὁ πού ὁ νεκρὸς κεῖται...

Ἐν τῷ οἴκῳ. — Ὁ Διακόνος: Εὐλογήσον Δεσποτά.

Ὁ ἱερεὺς: Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν.....

Ὁ Διακόνος: Τρισάγιον, Δόξα..., Καὶ νῦν..., Παναγία Τριάς...,
Δόξα..., Καὶ νῦν..., Πάτερ ἡμῶν.....

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι Σοῦ ἐστὶν καὶ ψάλλουσι

Ἦχος ς' Μ ε τ α πνευμ α των δι και ων τε τε λει ω με
νων την ψυχην τω (της) θω λω (της) Σω Σω τερ α να παυ σον φυ λα ας
των αυτην εις την μακαριαν ζω ην την παρα σοι φι λαν θρω πε
Ε ις την κα τα παυ σιν Σω Κυρι ε ο πω πια ντες οι Α γιοι Σω α να παυ σιν αι
α να παυ σον και την ψυχην τω θω λω Σω τι μονος υπα ρχεις α θα νατος
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι και Α γιω Πνευ μα τι ει ει ο θε
ος ημων ο κα τα βα σεις Α θην και τας ο δυ νας λω υ βα στων πε πε δη με
νων Αυ τος και την ψυχην τω θω λω Σω Σω ω τερ α να παυ σον
Κ αι νυ υγ και α ει και ει τω σω να στων αι ω νων Α μην
Η μο νη Α γνη και Α χραν τος Πα ρθε νος η θε ον α φρα στω σκη η σα α α

πρεσβευε τῷ ελεῖν ἡ θηναίτην ψυχὴν δούλῳ σου

Ὁ Διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα
 σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. — Ἐπεὶ δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῷ κοι-
 κοιμημένῳ δούλῳ σου (δεῖνα), καὶ ὑπὲρ τῷ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν
 πλημμελημα ἐκουσίον τε καὶ ἀκούσιον. — Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ
 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνθά οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἔλεη τοῦ Θεοῦ, τὴν
 βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, παρὰ Χρι-
 στῷ τῷ Ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, αἰτησώμεθα. — Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διάβολον
 καταπατήσας, τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ
 σου δώρησάμενος· Αὐτός, Κύριε, ἀναπαύσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κοι-
 κοιμημένου δούλου σου (δεῖνα), ἐν τοπῷ φωτεινῷ, ἐν τοπῷ χαλε-
 ρῷ, ἐν τοπῷ ἀναψύξεως, ἐνθά ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.
 Πᾶν ἁμαρτημα παρ' αὐτοῦ πραχθέν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ,
 ὡς Ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς συγχωρήσον. Ὅτι οὐκ ἐστὶν ἄν-
 θρωπος, ὃς σήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει. Σὺ γὰρ μόνος ἐκτος ἁμαρ-
 τίας ὑπάρχεις. Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη τὸν αἰῶνα, καὶ
 ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἱερεὺς: Ὅτι Σὺ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀναπαύσις τοῦ κοι-
 κοιμημένου δούλου σου (δεῖνα) Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπεμπομεν σὺν τῷ Ἀναρχῷ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Πανα-
 γίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ ἡ ἀπολυσις οὕτω:

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι.

Διάκονος: Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον γ. Πατέρα ἡμῶν ἐυλόγησον

Ἱερεὺς: Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζωντῶν τὴν ἐξουσίαν ἔχων, ὡς Ἀθάνατος
 Βασιλεὺς, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
 ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, τῶν Ἁγί-
 ων ἐνδόξων καὶ πανευφημῶν Ἀποστόλων, ὁσίων καὶ θεοφόρων
 Πατέρων ἡμῶν, τῶν Ἁγίων καὶ ἐνδόξων Προπατόρων, Ἀβραάμ,
 Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου τετραήμερου, φίλου
 Αὐτοῦ Λαζάρου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν
 μεταστάντος δούλου Αὐτοῦ (δεῖνα) ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι,
 ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαῦσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμη-
 σαι, ἡμᾶς δὲ ἐλεῆσαι ὡς Ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Ἀγιῶνίᾳ σου ἡ μνήμη, ἀξιωμακαριστε καὶ ἀειμνηστε ἀδελφεῖ ἡμῶν
 Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ.....

Καί, εἰ μὲν ἑτοιμά εἶσιν ἅπαντα τὰ τοῦ ἔξοδίου, εὐλογεῖ αὖθις ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν μετὰ φόβου καὶ πάσης κατανύξεως
τό, Ἅγιος ὁ Θεός

Ἐν τῷ Ναῷ. — Διάκονος: Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ἱερεὺς: Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε

Εὐθύς οἱ χοροὶ ψάλλουσι στίχους ἐκ τοῦ ΡΙΗ' (118) ψαλμοῦ.

Στάσις Α'.

6

Ἦχος π. β. Θυ γ

1 Α μωμοίεο δὲ ἀλλήλων ἑ ἑ α Εὐλογητός εἰ κυρι ε
διδάσκον μετὰ δικαιοῶν ὡμα τὰ α σθ Α ἀλλήλων ἑ ἑ α α

2 Ε πεποθησέν η ψυχή η η μ τ ε πι θυμῆσαι τω φήματα
Σθ εν παντὶ καιρω Α ἀλλήλων ἑ ἑ α α

3 Ε νυσταξέν η ψυχή η α πο ακη δι ε ας βεβαιώσον με
εἰς τοῖς λο γοῖς Σθ Α ἀλλήλων ἑ ἑ α α

4 Κ λι νοντὴ καρδία ἀνμύει τὰ μαρτυρία Σθ και μη εἰπλεο νε εἰ
ι αν Α ἀλλήλων ἑ ἑ α α

5 Α θυμι α κατέσχεε με α πο α μαρτυλῶν τῶν ἐγκαταλήμματα
νοντων τον νο μον Σθ Α ἀλλήλων ἑ ἑ α α

6 Μ ε τοχος ε γω ει ει μι παντων των φοβυμένων Σε και των φυ

λασσωτων τας εν το λα ας Σθ Α αλλη λθ ε ι α α

Δοξα..., Καί νυν... Α λ λ η λ θ ε ι α α

Διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σθ, δεόμεθα Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. — Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ κεκοιμημένου δούλου Σου (δεῖνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκουσίον τε καὶ ἀκουσίον. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός ταξῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλεῖ τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἀφεςιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ Ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα. Τοῦ Κυρίου, δεηθῶμεν Ἱερεὺς: Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀναπαύσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου Σου (δεῖνα), Χριστέ ὁ Θεός, ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπεμπομένῃ σὺν τῷ Ἀναρχῷ Σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ Ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.....

Καὶ ἄρχεται ὁ Β. χορὸς ψάλλειν. Στάσεις Β.

CD

Ἦχος π̣ ρ̣ π̣ α̣ ἱ

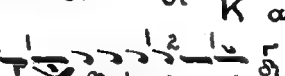
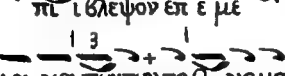
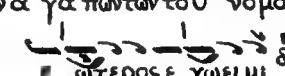
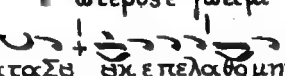
1 Α ἡ χεὶ εἰρεεσ Σθ ε ποιησαν με καὶ ε πλάσαν με συνετίσθον με καὶ μαθήσομαι τας ἐν το λα ας Σθ Ε λε ε η σον με Κυ ρι ε

2 Ο τι ε γε νη η θη ῶς α σκος ἐν πα α χη ὁ τα δίκαιω μα τα Σθ ε λε ε πε λα α θο ο ο μ η ν Ε λε ε η σον με Κυ ρι ε

3 Σ ο ο σει με γω σω σον με ο ο τι τα δίκαιω μα τα Σθ ε ξε ε ση τη η σα Ε λε ε η σον με Κυ ρι ε

4 Α πο των κρι μα των Σθ ε κ ε ξε κλι να ο τι συ ε νο μο θε τη

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεσθῶμεν
 Ὁ Β. Ἱερεὺς: Ὅτι Σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις,
 Ἐάν ᾤσιν δύο ἢ πλείονες Ἱερεῖς, ἄλλως μετὰ τὸ << Ἐλθέσον με Κύ-
 ριε, Κύριε >> ἀρχεται ἀμέσως ὁ Α΄ χορός. Στάσις Γ. 7/6

1 Ηχος Α' δ' Κ αι ε λε η σον με Α λ λ η λ ω ι ι α
Ε π ι β λ η σον ε π ε με και ε λε η σον με κα τα το κρι μα
των α γ α π ω ν τ ω ν το ο νο μα σ θ Α λ λ η λ ω ι ι α
2 Ν ω τε ρ ος ε γ ω ει μι και ε ξ υ δε ν ω με ε ν ος τα δι κα ι ω
μα τα σ θ υ κ ε π ε λ α θ ο μ η ν Α λ λ η λ ω ι ι α
3 Χ Τ η σ φ ω ν η η η σ μ ο υ α κ ο υ σ ο ν κυ ρ ι ε κα τα το ε λε
ο σ θ και κα τα το κρι μα σ θ η σ ο ν με Α λ λ η λ ω ι ι α

4 ⁵ **A** αρχόντες κατεδίωξαν με δώρεαν και αποπηλογων
 Σθ ε δει λιασεν η καρδι αμυθ Αλλη λθ ι' α

5 **Z** ησεται η ψυχη μου και νεσει σε και τα φριματα σου βοη
 θησει μοι ε πλανηθην ως προβατα απολωλος ητησον τον δολον
 Σθ ο τι τας εν το λας σε θεκε πελααθο ο ο μιν

Διάκονος: Του Κυρίου δεσθωμεν.

Ιερεις: 'Οτι συ ει η αναστασις, η ζωη και η αναπαυσις.....

ευθυς αρχονται τα νεκρωσιμα Ευλογηταρια (*)

(*) Εαν ωσι πλειονες των τριων Ιερεις, εις το τέλος εκαστου τροπα-
 ριου ο Διακονος εκφωνει: Του Κυριου δεσθωμεν, οι δε Ιερεις καθ'
 ιεραρχικην σειραν εκαστος εκ των μη εκφωνησαντων. 'Οτι συ ει η
 αναστασις ητοι αι εκφωνησεις γινονται κατα τον αριθμον των Ιερειν

ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

E υλογητος ει Κυρι ε δι δαξον με τα δι και μα τα Σθ

1 **T** ων Αγιων χορος ευρετη γηνη της ζωης και αι θυραν παρα
 δεισθ ευρω καγω τηνο δονδι της μετα νοιοις το απολω
 λος προβατο νε γωει μι α να καλεσαι με Σωτηρ και σωωσόν με

2 **O** παλαιμεν εκ μη ον των ηλασμε και ει κονι Σθ θεια τιμησας
 παρβασει εν τολης δε παλιν με επιστρεψας εις την Εξης εληφθην

εἰστο καθο μοι ω σιν ε παα να γαα γε το αρχαιον καλλος α
ναμορφωσασθαι

3 **Ε** ικωνει μι ι της αρρητης δοξης Σθ ει και σιγηματα φερωπται
σματων οικτιρησοντω Σο ο ον πλασμα δε σποτα και καθαρισον Σθ ευ
σπλαγχνια και την ποθεινην πατρι ι δα παρασχου μοι Παραδεισιν
λιν ποιων πολι την με

4 **Α** να παυσσον ο Θε ο στον δε λον και καταταξον αυτον γεν παρα
δει εω ο ο πεχο ροι οι των Α γι ι ων Κυ υ ρι ε και
οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως φω στη τη ρες τον κεκοιμημε νον δε λον
Σθ α να παυσσον πα ρο ρων αυτων παντατα εγκληματα

5 **Δ** οξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευματι ο τρι λω πε
ες της μας Θε ος της ευσε βως υμνησωμεν βοωντες Α α γι ος ει
ει ο Πατηρ ο Α ναρχος ο Συ ναναρχος Υι ος και θεος Πνευμα φω τι σον
υ μας πι στει Σοι λατρευοντες αι ω νι ου πυρος ε ξα ρπασεν

6 **Κ** νυνη και α και εστειλαι ω ναστηναι ω νον Α μην Χαι αι

ρε σε μνη Θεοσαρκι τε ~~α~~ θς α εις παντων σωτηριαν δι ης γε νος
 των ανθρωπων ευρα το τη σωτηρι ~~α~~ δι α σθ ευ ροι μεν παρα
 δεισον θεο το οκε Α γη ευ λογη με νη

²
A λ λη λθ' ι α Αλ λη λθ' ι α Αλ λη λθ ι α δο ο Εα σο ι ο θε ος (φίς)
 ηχος η οη ηη **M** ε τα α των α γι ων α γα πω σον χρι στε ε

[illegible]

¹αλφα ²ωω ³η ⁴η ⁵η ⁶α ⁷τε ⁸λε ⁹ε ¹⁰ευ ¹¹τη ¹²η ¹³η ¹⁴η ¹⁵τος ¹⁶ε
 5 Hxos πα ¹⁷Μ ¹⁸ε ¹⁹τα ²⁰των ²¹Α ²²γ ²³ι ²⁴ι ²⁵ων ²⁶α ²⁷να ²⁸α ²⁹πα ³⁰σα ³¹ν ³²ο ³³ν ³⁴χ ³⁵ρι ³⁶ς ³⁷τε

²
 την ψυχή ην τὸ θεῖον ἐλάττωσε
 ὁ οὐρανός ■ λυγρὰ πνεύματα ἀγαθὰ καὶ κακά

97

τω η η η α τε λε ε ευ τη η η ητος

1 ἤχος ♯ πα
οι τσ βι ε τρυφη δι με νειλυπτηςαμε τοχος

ποι α δοξα εστηκιν επι γης α μεταθετος παντα σκυιας ασθεε νε
στερα παντα κο νει ειρωνα πατηλο τε ρα μι α ροπη και τω

τα πάντα θαάνατος διὰ δεχέται Ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ χρίστω πρὸς
 πᾶσι καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς Σηπτοῦ ραϊότητος ὃν ἐξέλεξω
 ναπαύσον ὡς φιλανθρώπος

Ἦχος πᾶ

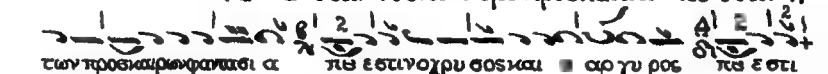
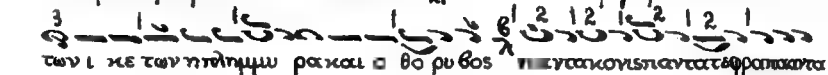
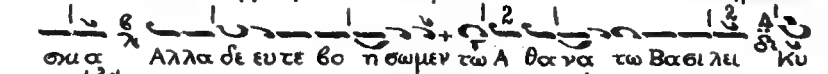
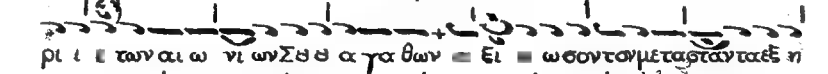
16

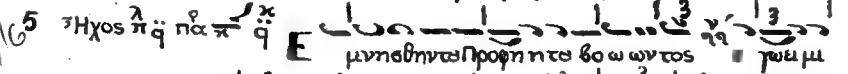
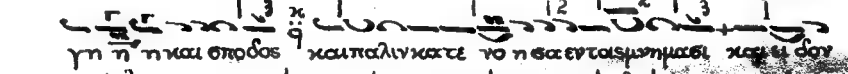
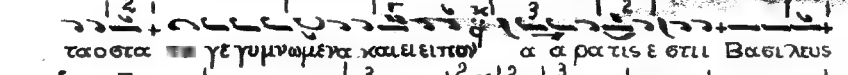
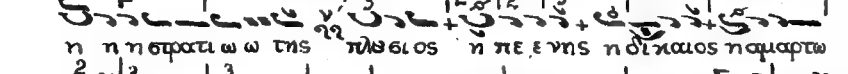
2 0 αἰοιμοὶ οὐ γυνάχῃ ἡ ψυχὴ χωρὶς μένηται
 σώματος οἱ μοὶ πόσ' ἀδανειτὸ τε καὶ ὑπαρχεῖ οὐ λέγει
 ὡν αὐτὴν προσέειπεν Ἀγγέλους τὰ ὁρμήματα πρὸς ἀπράκτως ἀδικεῖν
 εἰ προσέειπεν ἀνθρώποις τὰς χεῖρας ἐκτείνεσθαι ὅτι ἐχέει τὸν βοήθητα
 Διὸς ἀγαπήτοις ἀδελφοὶ ἐν νόῳ ἡσάντες ἡμῶν το βραχυῦντος
 ζωῆς τῷ μετὰ σταντι τὴν ἀναπαύσιν παραχρῖσται τὴν σωματικὴν καὶ
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν το μετὰ ἑλεος

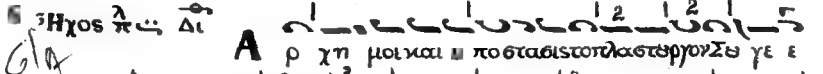
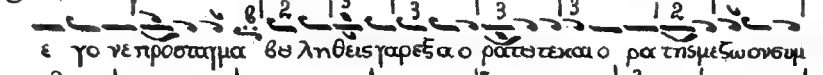
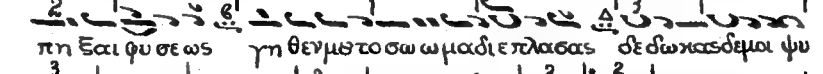
Ἦχος πᾶ

16

3 Π ἀνταμαρτοῦνησθαι ἀνθρώπιναν ὁσαύτως παρχει μετὰ θάνατον
 ὁ παρὰ μένει ὁ πλῆθος ὁ συνοδεύει ἡ δὲ οὐρα
 πελθὼν γὰρ θάνατος ταῦτα πάντα ἐκτὸς φανίσται δι' ὅτι Χρὶς
 σῶται Ἀθανάτω Βασιλεῖ ὃς ἡσάμεν τὸν μετὰ σταντι ἡμῶν ἀναπαύσον
 ἐν θανάτων ἐστὶν εὐφρανομένων ἡμῶν τοιχοῦ

4 ³Ηχος δ'
 εστιν ητις ο σμης προσπαθεια πω εστιν η
 των προσκαιρων φανασια πω εστιν ο χρυσος και αργυρος πω εστι
 των ικετων ητηλημυ ρα και ο βορυβος
 σμα Αλλα δε ευτε βο ησωμεν τω Αθανα τω Βασιλει
 ρι των αιωνων Σθθαγαθων Ει ωσον τον μεταστάντα εη
 μων να πα αυων αυτον εντηα γη ηρωμα και ο τητι

5 ³Ηχος
 μνησθητω Προφητης βοωντος
 γη ηη και σποδος και παλιν κατε νοησα εν ταις μνημασι και μεδον
 τα οστα γε γυμνωμενα και ειπεν α αρα τις εστι Βασιλευς
 η ηη σπατιωω της πλυσιος η πε ενης ηδίκαιος η αμαρτω
 λος Αλλα α να παυσον ηρω με τα δικαιοσυων τον δε σλο ον Σθ

 ³Ηχος
 Α ρχη μοι και ποσταδιστο πλαστηργον Σε γε ε
 εγο νε προσπαμα βεληθεις γαρεξα ο ρα τω τε και ο ρα της μεζων σμ
 πη Εαι φυσεως γηθεν μω το σωωμα διεπλασας δεδωκα σε μοι ψυ
 χνητηθεια Σω και ζωοποιω εμ πνευσει δι ο Χριστε τον δαλον Σε εν

χρησάντων εν σκηναυδικοις αιναι καα παυσσον

7 ³Ηχος Γα **A** ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵

τε ἐστὴς ἀσάδελφον ἡμῶν· ἐκ τῶν προσημανησάντων αὐτὸν ὁ 58 Σοι

8 ἡχος π δ' ηη Δοξα... δ' 0 θανατος Κυρι ε αθαγα

[illegible]

3 2 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 10

[illegible]

9 **A** γνη Παρθε ε νετα λο γη πυλη του θε ο η μων Μνηστη

 ΚΕ ΤΕ ΕΥ Ε Ε ΛΕ ΤΗ ΘΝΑΝΤΗ ΠΥΛΗΝ ΑΥΤΟΥ Θ) Θ) Μακαρισμοί

Ἦχος π̣ ϝ Δι Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου

Μακάριοι οἱ πενθόντες ὅτι αὐτοὶ παρηλατήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι
αὐτοὶ ἐλεήθησονται

[illegible][illegible]

ησαντα το μνησθητι εμυ προαπειργασω αυτη της μετα νοι

2 **Δ** Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τον θε ο ο ον ο φονται **Δ**

Ζ ω ης ο **■** ρι ε ευωνκαι τε θα να α τε εν τας αιλας Α γι ω να
να παυσον **■** ον προσε λα α βς ει των προσαιρων βο ων τα μνησθηται
ο ταν ε ελθης εν τη η Βασι λει ει α Σ θ υ

3 **Δ** Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ ὅτι αὐτοὶ **■** οι θε υ κληθη σονται **Δ**

Ο των ψυχων δε σπο ο ζων και των σωματων ου εν τη χε ρι η πνοη η
μων των θλιβο με **■** κων παρ αμυθι **■** α να παυσον εν χω ρα δι
και αιων ον με τε εσθησας δε λο ον Σ θ υ

4 **Δ** Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία των Ουρανων **Δ**

Χ ρι στος σε **■** **■** πα αυσθη εν χω ρα ζων των και κυ λας πα ρα δι **■**
α νοι ξε σοι και Βασι λειας διει δεη πολι την και α φε σιν σοι ω
ω η ων η μαρ τε εν θι ι **■** φι λο χρι ι στε ε

5 **Δ** Μακάριοι ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ ἔπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν **Δ**

Ψευδομενοι **■** νε κεν ε μ θ **Ε** ξελ θω μεν και ι δω μεν εν τοι στα
φοις ο τι γυμνα ο στε α ο ανθρωπος σκαλη κων βρω μα και ιδω σω δι α

³ — | ³ ³ ³ | — | ² ² — | — | ³ ³ ³ ³

και κωμην τισ οπλοτοστο κααλλος η = σχυς και η ευ πρεπει ει α α

6 Δ χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε
ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολυὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς

A μεντικρααειοφαντοκραατωρ αι οι εκτηεντες
θεασασθε τηνφοβεραν ημε εραν Κυρι θ αυτηγαρεστιδικοςσος

 πυ ρι γαρδοκι μαα σει τα θυ υμ πααν τα α

7 Δόξα... **Α** ναρχω τε γεννησεται και προ οδω πατερα
προκυνω του γεννησαντα υι ον δοξα ω τον γεννηθεντα υ

μωτο συ υπελαμπον Πατρι τεκαυι ω Πνευμα Α α γι ο ον

8 ⁴ Καίνυν. ³ Π ⁵ ως ει μαων Σαγαλα ³ βρου εις Παρθε ⁵ ε νε ³ πωστρεφεις
² τον τροφ ¹ α της κτισεως ² ως ει ¹ δενοτη γασασι ² ου ¹ δωρει ² πε ¹ τρας ² τας

φλεβαστωνυ δα α α των δι ψων τιτω λαω κα θωωz γε εγραπταιαι

Δ
 Μ α κ α ρ ι α η ο δ ο ς η πο ρ ε υ ε ι σ η με ρ ο σ τι η τ ο ι μ α σ θ η
 σο ι τ ο π ο ς α ν α π λ α υ σ ε ω ς (Δίς)

Α Μ α κα ρ ι α η ο δ ο ς η πο ρ ε υ ει σ η μ ε ρ ο ν ο τ ι η

τοὶ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ να παύσει· ὡς ὡς

Μετὰ τὴν ἀπολύειν καὶ κατὰ τὸν ἀσπασμὸν ὁ χορὸς ψάλλει
κατανυκτικῶς τό:

Ἦχος Δι

Δ Ε Ε ΕΥ ΤΕ Ε ΤΕ ΛΕΥ ΤΑΙΟΝΑ ΣΠΑΣΜΟΝ ΔΩ ΜΕΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΩ ΘΑ

ΝΟΝΤΙ ΕΥ ΧΑΡΙΣΤΕΩΝ ΤΕΣ ΘΕ Ω ΤΟΣΜΕΝ Ε ΞΕ ΛΙ ΠΕ ΤΗΣ

ΣΥΓΓΕ ΝΕΙ Α ΑΣ ΑΥΤΩ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΦΟΝΕ ΠΕΙ ΓΕΤΑΙ ΘΗΕ ΤΙ ΦΡΟΝΤΙ

ΤΩΝ ΤΑ ΤΗΣΜΑΤΑΙ Ο ΤΗΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΟ ΟΧΘΗ ΣΑΡΚΟΣ ΠΘΘ

Θ Θ ΝΥΝ ΣΥΓΓΕ ΝΕΙΣΤΕ ΚΑΙ ΦΙ Ι ΛΟΙ ΑΡ ΤΙ ΧΩ ΡΙ ΤΟ ΜΕΘΑ Θ ΟΝ

ΠΕΡ Α ΝΑΠΑΥΣΑΙ ΚΥΡΙΟΝ ΕΥ ΞΩ ΜΕΘΑ

Ἐρ' ὅσον δὲ συνεχίζεται ὁ ἀσπασμὸς ἕτερον ὁμοιον:

Ποῖος | χωρισμός, ὦ ἀδελφοί, | ποῖος κοπετός, ποῖος θρήνος, | ἐν τῇ
παρούσῃ ροπῇ: | δεῦτε οὖν ἀσπασασθε | τὸν προ μικροῦ μεθ' ἡμῶν, |
Παραδίδοται τάφῳ γάρ, | καλύπτεται λίθῳ, | σκοτεῖ κατοικιζέται,
νεκροῖς συνθάπτεται. | Πάντες συγγενεῖς τε καὶ φίλοι, | ἄρτι χω
ριζόμεθα, ὃν περ | ἀναπαῦσαι Κύριον εὐξώμεθα. —

Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χρι
στε, ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Χορὸς: Ἀμήν

Ἀπερχόμενοι δὲ πρὸς τὸν τάφον ψάλλομεν τό:

Ἦχος λ δὴ νη

Δ Ο Ο Ο ΞΑ ΠΑ Α ΤΡΙ Ι Ι ΚΑΙ ΑΙ ΥΙ Ι Ω ΚΑΙ Α ΓΙ Ι

Ω Ω ΠΝΕΕ Ε Ε ΕΥ ΜΑ Α Α Α ΖΑ Α Α Α ΤΙ

Κ ΑΙ ΝΥ ΝΥ ΚΑΙ Α Α ΕΙ ΕΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΣ ΑΙ Ω Ω Ω ΝΑ ΑΣ

τωναι ω ω ω ω ω νω ων Α α μνη

δὴ

ρῆ νω ω και ο ο οὐ υ υ ρο ο ο ο μαι ο ο ταν

εν νο η η η η τον θα να α α τον και ι ι ι ι

ι δω εν τοις τα α φθι οι οι οις κει ει με ε ε νη ην την κα ει

κο ο ο ο ο να θε ε θ πλαθει ει ει εισα η η μι ι ι ν ω ραι

ο ο ο ο ο τη η η η τα α α α μο ρ ρ ο να α α δο ο ο

ο ο ο ο ο μνη η η η η ε ε ε χε σα α αν ει ει

ει ει δος ω τε θα αυ μα α ατος π ι το ο πε ε ρι

η η η μας τω το γε γο ονε μω στη η η ρι ι ι ι ον

πω ως πα ρε δο ο θη η με εν τη φθ ο ρα α α πως

συ νε σε ευ χη η η με εν τω θα να α α τω ο ο ον τω

ως θε ε θ προ ο στα α α ει ει ως γε ε ε ε ι ε ε γρα α

ω ω ως γε ε γρα α α πται τω πα ρε ε ε χο ο ο ον το

ος τοις με τα στα α α α βι την α να α α α α πα α α αυ

βι ι ι ι ι ν

[illegible]

Ἐπὶ τοῦ τάφου

Ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ « Νεκρώσιμον Τρισάγιον » ὡς ἐν τῷ οἴκῳ (σελίς) καὶ καταβιβάζεται ὁ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ ἐνῷ ὁ Ἱερεὺς ραντίζει αὐτὸν σταυροειδῶς διὰ τοῦ ἐλαίου λέγων: Ραντίζεις με ὑσώπῳ καὶ καθαρίσθωμαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι, καὶ λαβὼν χοῦν διὰ τοῦ πτύου, ρίπτει σταυροειδῶς ἐπὶ τοῦ νεκροῦ λέγων: Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πληρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελευσεῖ .

Ἀπολύσις.

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

1. — Ἑρμηνεία Περικοπῶν Παλαιᾶς Διαθήκης
2. — Ἑρμηνεία Περικοπῶν Καινῆς Διαθήκης
3. — Μουσικὸν Ἀπάνθισμα Λειτουργίας,
4. — Μουσικὸν Ἀπάνθισμα Καταβάσαι
Προσομοία
5. — Μουσικὸν Ἀπάνθισμα Ἀναστάσιμα Εὐλογη-
τάρια, Ἑξαποστειλάρια, Ἑωθινὰ Δοξαστικά,
Θεοτοκία, Δοξολογίαι κατ' ἦχον, καὶ μὴ
Ἀργοσύντομος Δοξολογία
6. — Μουσικὸν Ἀπάνθισμα, Ἀναστασιματά-
ριον μετὰ παραρτημάτων
περιέχοντες
τὸν Ν. ψαλμὸν εἰς Α. ἦχον
τὸν Ν. ψαλμὸν εἰς Β. ἦχον
τὸν Ν. ψαλμὸν εἰς Βαρὺν ἦχον
τὸν Ν. ψαλμὸν εἰς ἦ δι ἦχον, καὶ
«Ἐκ νερτῆτος μου», «Τῆς μετανοίας», «Κε-
κραγάρια, καὶ Πασαπνοάρια» σύντομα.
7. — Μουσικὸν Ἀπάνθισμα Ἀκολουθία
τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου
8. — Μουσικὸν Ἀπάνθισμα Νεκρώσιμος
Ἀκολουθία